

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou ve věci

žalobce: X
bytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2019, č. j. X

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 4. 11. 2019, č. j. X, se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou dne 19. 11. 2019 se žalobce domáhá soudního přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2019, kterým žalovaný zamítl žalobcovu odvolání a potvrdil usnesení Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Liberci (dále jen „úřad práce“) ze dne 15. 10. 2019, č. j. X. Tímto usnesením úřad práce rozhodl neprominout žalobci zmeškání úkonu spočívajícího v doložení žádosti o příspěvek na bydlení a všech povinných příloh pro vyhodnocení nároku na dávku a její výplatu od 1. 4. 2018.
2. Žalobce s rozhodnutími nesouhlasil, namítal, že z tiskopisu žádosti o příspěvek na bydlení jednoznačně nevyplývá povinnost doložit doklad o výši čtvrtletních příjmů za předcházející kalendářní období nebo uvést prohlášení osob, které nemají příjmy rozhodné pro nárok na dávky, pro trvání nároku na další čtvrtletí. Podle žalobce se tato povinnost uplatní, pokud je o přiznání příspěvku na bydlení ve věci rozhodnuto, do vydání rozhodnutí o žádosti se žádost na další období ani jiné doklady nepodávají. Žalobce nebyl o takové povinnosti řádně poučen, tiskopis žádosti obsahuje poučení, z něhož lze dovodit, že do vyřízení žádosti se jiné doklady nepodávají. Žalovaný neprostudoval spisovou dokumentaci, nevzal v potaz skutečnosti známé mu z úřední činnosti. Jeho rozhodnutí není srozumitelné, neobsahuje relevantní skutková zjištění a jednoznačné právní závěry. Žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí úřadu práce zrušil a úřad práce znovu posoudil jeho žádost o prominutí zmeškání úkonu.

3. Žalovaný trval na tom, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem. Pokud byla žalobci dávka příspěvek na bydlení přiznána od 4. 1. 2018, bylo jeho povinností doložit pro výplatu dávky na další čtvrtletí požadované údaje za rozhodné čtvrtletí leden – březen 2018. Nová žádost se podává po uplynutí doby, na kterou byla dávka přiznána. Zánik nároku na dávku nastává ze zákona, při nesplnění povinnosti doložit rozhodné skutečnosti do konce kalendářního čtvrtletí, za které má být dávka vyplacena. Za duben 2018 nemohlo dojít k vyplacení dávky, neboť nebyl doložen příjem či prohlášení za 1. čtvrtletí 2018, dávka zanikla od dubna 2018, protože nebyly doloženy rozhodné příjmy do data dle § 51 odst. 5 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře. Podle žalovaného byl žalobce o svých povinnostech řádně poučen v tiskopisu žádosti, k zániku nároku na dávku došlo jeho nečinností. Rozhodnutí o neprominutí zmeškání úkonu žalobce napadá, aniž by uvedl jakékoli relevantní skutečnosti, které mu bránily po dané čtvrtletí doložit požadované skutečnosti. Žalovaný navrhol, aby soud žalobu zamítnul.
4. Podáním žaloby bylo zahájeno řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 odst. 1 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Soud je v první řadě povinen zabývat se tím, zda jsou splněny podmínky řízení.
5. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřijatelný.
6. Podle § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřijatelná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Podle § 70 písm. b) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu předběžné povahy.
7. V souzené věci se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ve spojení s usnesením úřadu práce, kterým bylo podle § 41 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, rozhodováno o navrácení v předešlý stav, a to prominutí zmeškání úkonu spočívajícího „v doložení žádosti o příspěvek na bydlení a všech povinných příloh pro vyhodnocení nároku na dávku a její výplatu, od 1. 4. 2018“. Z napadených rozhodnutí vyplynulo, že žalobci byl k jeho žádosti ze dne 4. 1. 2018 rozhodnutím úřadu práce ze dne 14. 10. 2019, které nabylo právní moci, přiznán příspěvek na bydlení od 4. 1. 2018 do 30. 6. 2018. Dávka byla žalobci vyplacena za 1. čtvrtletí roku 2018 (leden, únor a březen 2018). Z vyžádaného spisového materiálu soud zjistil, že sdělením ze dne 16. 9. 2019 úřad práce žalobci oznámil, že nárok na dávku příspěvek na bydlení žalobci zanikl od dubna 2018, protože od 1. 4. 2018 nebyly doloženy rozhodné příjmy do data stanoveného § 51 zákona o státní sociální podpoře. Žalobce s postupem úřadu práce nesouhlasil, dokládal nejprve příslušné doklady za 2., 3. a 4. čtvrtletí roku 2018, 1. a 2. čtvrtletí roku 2019. Následně žádostí ze dne 27. 9. 2019, k níž nad rámec dříve předložených dokladů předložil i doklady za 1. čtvrtletí roku 2018, žádal o navrácení v předešlý stav – prominutí zmeškání lhůty pro předložení dokladů pro další trvání nároku na dávku příspěvek na bydlení, přičemž požadoval, aby bylo zrušeno rozhodnutí o zániku nároku na dávku a úřad práce pokračoval v řízení o dávce příspěvek na bydlení a žalobci dávku vyplatil za předcházející období. O žádosti úřad práce rozhodl usnesením ze dne 15. 10. 2019, přičemž z tohoto usnesení soud zjistil, že úřadu práce byly současně dne 27. 9. 2019 doručeny žalobcovy žádosti o příspěvek na

bydlení od 1. 4. 2018, 1. 7. 2018, 1. 10. 2018, 1. 1. 2019 a 1. 4. 2019, o nichž úřad práce vede samostatná řízení.

8. Dle stávající judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 20108, č. j. 9 As 88/2007-49, publ. ve Sb. NSS 1881/2009, rozhodnutí Nejvyššího správního soudu též dostupná na www.nssoud.cz), rozhodnutí o neprominutí zmeškání lhůty k podání odvolání vydané podle § 41 správního řádu je samostatně vyloučeno ze soudního přezkumu, neboť nejde o rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s., ale o rozhodnutí předběžné povahy, které může být přezkoumáno správním soudem v rámci řízení o žalobě proti konečnému rozhodnutí správního orgánu o odvolání. K opačnému závěru, tedy že rozhodnutí o neprominutí zmeškání lhůty k provedení úkonu je samostatně přezkoumatelným rozhodnutím dle § 65 s. ř. s., dospěl Nejvyšší správní soud pouze ve vztahu k rozhodnutí o zmeškání podání odporu proti příkazu podle § 150 odst. 3 správního řádu.
9. Při respektování shora uvedené judikatury posoudil soud napadená rozhodnutí o neprominutí zmeškání podání žádosti o dávku příspěvek na bydlení a povinných příloh pro vyhodnocení nároku na dávku a její výplatu od 1. 4. 2018 jako rozhodnutí předběžné povahy ve smyslu § 70 písm. b) s. ř. s., kterými se nerozhoduje o právech a povinnostech žalobce – jeho nároku na dávku a nároku na výplatu dávky příspěvek na bydlení od 1. 4. 2018 a další rozhodná období. O tom, zda žalobce splnil zákonné podmínky pro dávku a její výplatu, včetně toho, zda byly řádně podány žádosti a zákonem vyžadované podklady, bude úřad práce meritorně rozhodovat v samostatných správních řízeních, která žalobce zahájil podáním jednotlivých žádostí o příspěvek na bydlení za období od 1. 4. 2018, 1. 7. 2018, 1. 10. 2018, 1. 1. 2019 a 1. 4. 2019.
10. Nad rámec potřebného soud dodává, že i případná rozhodnutí ve věci podle § 53 odst. 1 písm. b), resp. c) zákona o státní sociální podpoře, podle kterých se dávka přizná nebo zvýší ode dne, od něhož dávka nebo její zvýšení náleží, nejvýše však tři roky zpětně ode dne, kdy orgán rozhodující o dávkách tuto skutečnost zjistil, nebo ode dne, kdy o zvýšení dávky nebo o přiznání dávky příjemce nebo žadatel požádal, jsou samostatně přezkoumatelná soudem a žalobce by se proti nevyplacení, resp. odepření příspěvku na bydlení za období od 1. 4. 2018, resp. další období, mohl případně bránit i tímto způsobem.
11. Z uvedených důvodů soud žalobu odmítl v souladu s § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. b) s. ř. s.
12. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 19. únor 2020

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně